Ч. 230. Пятниця 27 (14) жовтня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Теперішне положенє в Росиї.

То, що тепер діє ся в Росиї, вже не звичайний страйк робітничий, не страйк людий, котрі домагають ся підвисшеня платні, а обниженя часу роботи; то вже щось більшого, то формальна революция в лагідній формі, уникаюча о скілько можна проливу крови, котра обняла в теперішну пору майже цілу Росию европейску і часть азийской, о скілько там суть люди, попимаючі вагу теперішної хвилі. Характеристикою того загального страйку єсть, що в нім беруть участь не лиш самі робітники, але майже ті круги інтеліґенциї, котрі стоять в якій небудь тіснійшій звязи з публичним житєм, а прилучаючись до страйку, можуть через то викликати застою в публичнім житю цілої суспільности і держави, а тим самим робити й рід пресиї на ті круги, що противні всякій реформі. Отже побіч звичайних робітників фабричних і зелізничих беруть в страйку участь і всілякого рода урядники приватні, інжиніри, адвокати, професори, лікарі, аптикарі і т. п. Такого страйку Европа ще не виділа, а для єго характеристики досить буде хиба додати лиш то, що в Москві навіть властителі аптик постановили позамикати аптики і не видавати ліків та прилучити ся до страйку помічників аптикарских, жадаючи реформ політичних.

О ті реформи політичні і розходить ся а їх не видати. Абсолютизм і бюрократия росийска не хотять допустити ніяких дійстних, поступових реформ а то, що доси нібп роблено, або що обіцювано, то були лиш пусті слова або обіцянки, нагадуючі нашу приповідку „обіцяв пан кожух, та тепле єго слово“. Булиґінівский проєкт не міг нікого вдоволити а на Думу державну також ніхто не має надії, бо й вибори до неї не певні і она буде зависима від того самого правительства, що єї придумало. А суспільність росийска домагає ся справдешних реформ, основної зміни теперішної системи правліня: конституциї замість абсолютизму і того всего, що вяже ся з понятєм конституциї. О тім всім не може бути й бесіди. Цар не хоче зречи ся своєї абсолютної власти, а так само і бюрократия росийска не хоче випустити з своїх рук дотеперішної своєї власти а наслідки того такі, що в Росиї не то не може прийти до спокою, але ще й той загальний заколот прибирає характер революцийний.

В Росиї і за границею прикладають велику вагу до особи ґр. Вітте'го, але й він не може дати собі ради зі всемогучим чиновництвом, котре добуває послідних сил, щоби удержати ся при власти. Як звістно, єсть проєкт змінити теперішний комітет міністрів, в котрім кождий міністер окремо то свого рода самодержець і заступник царя, одвічальний лиш перед ним, на кабінет міністерский в европейскім дусі, в котрім президент міністрів має право добирати собі своїх товаришів і предкладати їх цісареви до іменованя. Отже якраз утворенє міністерского кабінету стрічає у міністрів росийских великий опір, бо они не хотять очевидно і противлять ся обмеженю своєї власти. Они обстають уперто при тім, щоби, як доси, мали право складати свої звіти безпосередно цареви і роблять, що можуть, щоби утруднити будучому президентови міністрів єго становище. Сими днями розійшла ся була чутка що ґр. Вітте іменований вже президентом міністрів а заразом і міністром фінансів. Потвердженя сеї чутки доси нема і мабуть не так борзо прийде до того іменованя, бо всї теперішні міністри обстають при тім, щоби цар і дальше, як доси, іменував після своєї власної волї міністрів, а скоро би Вітте став президентом міністрів, то ані один з них не лишить ся на своїм становищи.

Та не лиш самі міністри противлять ся установленю дійстного кабінету міністерского; тому противні також і всї ґубернатори та ґен.-ґубернатори, котрі в будучности перестали би мати тоту необмежену власть, яку мають доси.

---

6)

Король диямантів

(З анґлійского — Ришарда Марша).

(Дальше).

Коли я відповів на питанє лікаря, почав мене переслухувати полицийний інспектор.

— Що ви тут маєте на руці?

Я простягнув до него руку і сказав:

— Кров! То кров того нещасливого чоловіка. Коли я побачив єго лежачого на земли, погадав собі насамперед, що він запитий, або що зімлів. Я положив руку на єго плече, аби єго о скілько можна розрухати. При тім замітив я, що єго сурдут був мокрий і коли я вхопивши скоро руку назад, поглянув на неї, увидів я на ній кров. Тепер я побачив, що тут доверщено злочину.

Мерця поклали на стіл. Стіл був значно коротший від тіла, так що ноги звисали поза край. Погибший в такий загадочний спосіб був дійстно незвичайно сильно збудований чоловік; особливо єго голова була дуже велика. На єго голові не було ні одного волоска, між тим як лице було окружене буйним, трохи червонавим волосєм. Мав на собі чорний суконний сурдут, а на руках чорні ґлясовані рукавички. В єго краватці блищав великий і о скілько я міг оцінити, дуже дорогоцінний брилянт. З камізольки звисав тяжкий золотий ланцух.

— Чи то той гість, якого ви дожидали?

— То більше як можу вам сказати, бо гість, на котрого я ждав, був для мене цілком чужий.

— Як називає ся той чоловік?

— Дункан Ротвель. Я одержав нині рано телеґраму від него з повідомленєм, що около 12-ої години буде тут. Ось депеша.

— О 12-ій годині! А коли ви застали того чоловіка на земли?

— Більше менше около пів до першої. Господиня і служниця могли би вам може ще точнійше сказати, котра могла бути година, коли я кликав о поміч. Пять мінут пізнійше був вже тут і лікар.

Інспектор поліциї обернув ся до него.

— Котра година була, коли ви прийшли сюди?

— О скілько можу сказати, було двайцять хвиль перед першою. Я снідав о тім часї і саме хотів собі руки мити, коли мене покликано.

— А від якого часу міг той чоловік лежати мертвий?

— Перед пятьми хвилями може ще жив.

— Коли так, то може він ще жив, коли той пан увійшов сюди до сїний?

— Того дійстно не можу сказати. Єго найімовірнійше пробито ножем в хвили, коли він входив до того дому. З усього видає ся, що удар сейчас позбавив єго житя, і я гадаю, що коли би той пан був вийшов о мінуту скорше, був би мусів бути сьвідком того убийства.

— Де мешкав убитий? — спитав мене поліцийний урядник.

— Я так само не можу нічого сказати; взагалі не знаю нічого о нім. Ми доси порозумівали ся лише за посередництвом адвокатів.

— Задля чого хотів він з вами стрітити ся?

— Він хотів дати мені поясненє в справі оповіщеня, яке умістив в часописи.

Я подав урядникови звістне оповіщенє, в наслідок котрого, о скілько я доси міркував, міг я прийти скорше у всяке инше як в приємне для мене положенє.

— Як ви називаєте ся?

— Джемс Савтем.

— Чи ви той Джемс Савтем, котрого в оповіщеню взивають?

— І того не міг би я сказати. Передвчера перечитав я то оповіщенє в часописи і вна слідок того удав ся сейчас до Клївера і Кекстона. Вчера одержав я той лист, а нині рано ту телеґраму, яку я вам дав.

Інспектор поліциї перечитав уважно підписаний Дунканом Ротвелем лист і сховав єго мовчки разом з телеґрамою до кишені. Що він то зробив, не сказавши до мене, властителя письма, ні слова, дуже мене занепокоїло.

Основне перешуканє кишень убитого мало той трохи дивний вислід, що незнакомий крім тяжкого золотого годинника без ніяких знаків, мав ще лиш пачку банкнотів, котрі лежали в єго грудній кишени. В банкнотах було не менше як 110 фунтів; крім того мав він ще в малій мошонці ріжні золоті і срібні гроші, всего около чотирох фунтів. В правій кишени камізольки найдено відривок візитової карти, на котрій можна було ще відчитати імя „Раймунд“. Чи то мало бути імя хрестне чи

А треба ще й то знати, що ґр. Вітте висказав ся при якійсь нагоді зовсім отверто о нездарности теперішних ґубернаторів та ґен.-ґубернаторів і дав ся почути, що їх перечистить. Тим обрушив він против себе і против реформ весь „чин“ і так завелась борба, о котрій нині годі сказати, чим она закінчить ся. В виду того теперішне положенє в Росії стало так прикре, як ще ніколи доси і нема иншого виходу, як лиш утворенє одвічального кабінету мінїстрів, котрий зі своїм президентом був би на стілько сильний, що міг би оперти ся на поступових кругах российскої суспільности і ставити успішний опір розлюченому чиновництву, котре веде тепер борбу на житє і смерть. Навіть цар і его найблизше окруженє готові до уступок і Булиґін одержав в тім напрямі директиву, але чиновництво уміє зручно обезсилити всї добрі наміри виходячі з царскої палати. В сїм лежить именно і велика небезпечність для российскої держави, а теперішні масові і систематичні страйки суть лиш наслідками того опору, який ставить чиновництво всяким реформам. Як вже сказано, на Думу державну не має нїхто надії і говорять, що ґраф Вітте старає ся длятого, щоби вибори до Думи державної відложити бодай на яких два місяцї, а за той час поробити в Булиґінівскім проєктї такі зміни, котрі бодай в якійсь части успокоїли би людий. Скоро до того не прийде, то з кінцем року треба — кажуть — сподївати ся подій, котрі потрясуть основами теперішної Росії далеко сильнїйше, як всї події доси.

Вісти полїтичні.

З краєвих соймів. — Угорска криза. — Події в Росії. — Президент Люବе в Мадридї.

В Зальцбурґскім соймі поставили посли Ґаґн і тов. внесенє, щоби в виду того, що на Угорщинї має бути заведене загальне право голосованя, видїл краєвий виготовив проєкт реформи виборчої, опертий на загальнім, рівнім і безпосереднїм праві виборчім, увзглядняючи при тім відносини краю та щоби той проєкт предложив на слїдуючій сесиї. — В ческім соймі інтерпелював посол Іро (Всенїмець) намістника, чи правдою єсть, що молодоческий посол Форшт має бути іменований шефом секциї в мінїстерстві зелїзниць. Нїмцї тому рішучо противлять ся, щоби видний муж з ческої партиї був призначений на становище, котре належить ся заслуженїйшим старшим урядникам (очевидно Нїмцям).

Сеї суботи має угорский президент мінїстрів бар. Феєрварі приймати на авдиєнциї депутацию другого будапештеньского округа і при сїй нагоді пояснить їй проґраму правительства. Президент мінїстрів думає в сїм окрузї ставити свою кандидатуру, підчас коли мінїстер торговлї Вириш буде ставати в третїм окрузї. Як іменованє нових старших жупанів, так іменованє ґр. Павла Сапаріґо ґубернатором Реки мало показати коаліциї, що суть ще люди, котрі готові підпирати правительство, так знов повисші кандидати призначені на то, щоби по виборах показати противникам правительства, що кабінет бар. Феєрварі'го не єсть „непарляментарний“. — Рівночасно доносять з Будапешту, що бар. Феєрварі заходить ся пильно около заснованя нової поступової партиї і в готели „Гунґария“ винаймив вже кілька комнат на льокаль для сеї партиї.

Від кількох днів ходять в Петербурзї сензацийні чутки. Кажуть именно, що сими днями має появити ся указ царский о змінах в законї о Думі державній, що проєкт Булиґіна буде відкинений і виготовлений новий закон, розширяючий значно право Думи і застерігаючий їй право виготовленя конституциї. Говорять, що на сю зміну вплинули значно банки заграничні, именно же американьскі, котрі згодили ся на позичку лиш під услівєм, що буде заведена конституция.

З Варшави доносять, що на всїх зелїзницях в царстві польскім внаслїдок страйку застановлено рух а нинї наспіла вість з Кракова, що й на віденьско-варшавскій зелїзници треба було рух здержати, позаяк в кількох місцях повиривано шини і понищено мости. У великих фабриках в Лодзї страйкує 18.000 робітників а в Пабяницях 19.000. З'їзд делеґатів зелїзничих в Петербурзї висилав депутациї до мінїстрів кн. Хилкова і Вітте'го а сей послїдний заявив ся против скликаня конституанти і против загального права голосованя. При тім сказав Вітте, що ті жаданя не суть випливом конечних потреб, лиш очевидним дїлом посторонних впливів.

Гостина президента француского републики, Любета, в Мадридї, котра відбула ся так сказати би в передодень марокканьской конференциї, приписують в цїлім сьвітї велике значінє полїтичне. Гостя принимано дуже торжественно а в его честь відбула ся також і ревя войскова. Підчас пира виголосив король Альфонс тоаст, в котрім між иншим сказав: „Будьте щиро переконані, що всюди в Іспанії стрітите докази як найщирішої дружби, яку іспаньский нарід відчуває для Франциї. Іспанїя має щире бажанє погодити свої інтереси з інтересами Франциї. Удержанє мира в сьвітї єсть найщирїйшим бажанєм мого серця і я переконаний, що то єсть також цїлию обох правительств“. На то відповів Любе: „Як Ви так і я переконаний що сердечні відносини можуть лиш послужити інтересам обох наших держав і справі мира в сьвітї“.

назвище, не можна було на жаль з того кусника паперу розпізнати. Крім тих річий не було ні найменшого слїду, по котрім можна би було сконстатувати тотожність особи. Майже видавало ся, що небіжчик умисно не хотів при собі мати пізних документів.

Скоро лиш скінчило ся моє переслуханє, удав ся я до Клївера і Кекстона.

Я знов застав лиш самого старшого пана. Мій прихід, як здавало ся, здивував его; а можливо, що мій вигляд по лише що пережитих враженях зраджував мене.

— А що, був пан Ротвель у вас?

Я замкнув за собою двері і поглянув ему відтак просто в очи.

— Ви, пане Клївер, як менї здаєть ся, замотали мене в хорошу історию! Я не вийду скорше з сеї комнати, доки не будете такі добрі відповісти менї на кілька питань. Перше: Чи ваш кліснт називає ся Дункан Ротвель?

Адвокат опер ся очима о поруче свого крісла і поглянув на мене з дивною усьмішкою.

— Ви маєте дійстно дивний спосіб випитуваня людий. Заки вам відповім, мушу насамперед завдати вам питанє, чи пан Ротвель був у вас?

— Як він виглядає?

— Як виглядає? — Знов появила ся на устах адвоката та сама дивна усьмішка. — Отже ви не перестаєте на питаня відповідати новими питанями — замітив він. — Скажіть менї бодай одно, мій пане: Чи хтось, що себе назвав Дунканом Ротвелем, був у вас? Як відповісте менї на то питанє, будемо говорити о тім, як він виглядає.

Настала коротка перерва, відтак дивлячи ся бистро на лице адвоката, аби слїдити вражінє моїх слів, сказав я:

— О скілько я можу здогадувати ся, Дункан Ротвель лежить в тій хвили убитий в готели панї Баркес.

Пан Клївер підскочив в гору, немов би его підкинула яка невидима сила.

— Убитий, кажете?

— Так, як раз так я сказав. Именно лежить там тепер якийсь чоловік, очевидячки убитий. Коли менї подасте які дані о вінішнім виглядї Дункана Ротвеля, то я міг би вам сказати, чи то він убитий.

Пан Клївер виглядав тепер цїлком змішаний.

— Говоріть, прошу вас, пане Савтем, трохи яснїйше і відповідайте з ласки своєї на мої питаня „так“ або „нї“. Чи був хто нинї у вас, хто назвав би ся Дунканом Ротвелем?

Я розповів ему всьо, що приключило ся, очивидно о скілько сам міг то порозуміти і я бачив, що змішанє пана Клївера було щире і правдиве.

— Кажете, що небіжчик не мав нїчогісенько коло себе, по чім можна би сконстатувати тотожність его особи. В тім случаю не можемо й ми нїчого порадити, бо ми не бачили Дункана Ротвеля також нїколи в житю і все лиш письменно з ним пересправляли.

Пан Клївер признав то одно, що особа, від котрої прийшло до него порученє, називала ся Дункан Ротвель, але то була і одинока річ, яку я міг дізнати ся. Він впевнював мене, що они нїчого більше не мали з тою справою до дїла, як лиш тілько, що до них прийшов лист від Дункана Ротвеля з порученєм, аби вислїдити осїдок Джемса Савтема. Отже він гадав, що коли я був тим, котрого шукають, то мусїв чей знати, о що йде.

Я вернув до готелю, мало що більше мудрійший, як виходив з него. Ледве я переступив поріг, підійшов до мене полїцийний урядник, поклав руку на моє плече і взяв мене на бік. Цїлий спосіб, як він зі мною поводив ся, дуже менї не сподобав ся.

— Ах, то ви, пане Савтем! Мушу вас просити о кілька слів. Менї жаль, що мушу вас непокоїти, але не можу перед вами закрити, що кілька дуже дивних обставин в тій цїлій загадочній історії приневолюють мене віддати вас під надзір полїциї. Коли-б ви пробовали утечи нам, були би ми примушені посадити вас під ключ.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 26 жовтня 1905.

— **Зелїзниця Львів-Підгайцї.** Обходова комисия для проєктованого зелїзничого шляху зі Львова до Підгаєць під проводом радника Намістництва п. Устияновского вже провірила згаданий простір в повітах львівскім і бобрецкім аж до границї перемишляньского повіта. З виїмком протесту одної групи властителїв ґрунтів против переведеня шляху в окрузї громади м. Львова не внесено на згаданім просторі шляху нїякого поважного заміту против проєкту. З тої причини комисия на основі повновласти мінїстерства зелїзниць уділила дозволу на будову цїлої тої частини шляху, з виїмком будови в окрузї м. Львова. Протести против сеї частини шляху мусять порішити центральні власти.

— **Дрібні вісти.** Доповняючий вибір одного члена ради повітової в Бучачи з круга більшої посїлости відбуде ся дня 23 падолиста. — Катерина Лепаргова, жінка бетоняря, донесла полїциї, що онагди утїкла з єї дому зі страху перед карою єї 16-лїтна насербиця. — За знасилованє 14-лїтної дївчини арештовано передвчера торговельного помічника Йосифа Каца. — В Градци відобрав собі онагди житє пенсионований підполковник Альойзий Преґьоґ, стріливши собі в праву скрань з револьвера. Причиною самоубийства мав бути сильний

нервовий розстрій. — Як доносять з Опатиї до Fremdenblatt-у, наміряє анґлїйский король Едвард на весну слїдуючого року відбути подорож по Адрийскім мори і відвідати по дорозї міста: Дубровник, Сплїт, Реку, Триєст, Полю і Опатию. — Як доносять з Константинополя, замічено в недїлю по годинї 5-ій рано досить сильне землетрясенє.

— **Снїг** падав цїлу нинїшну ніч у Львові і околици і покрив грубою верствою землю і дахи домів. По садах, огородах і лїсах мокрий той снїг наробив богато шкоди, бо під его тягаром поломило ся богато дерев. — Про снїги доносять також з Нїмеччини і Швайцариї. В Швайцариї розпочала ся вже зима на добре, а з Берлина знов доносять, що оногди в ночи було там 6 степенїв морозу. Одна робітниця замерзла.

— **Віче державних урядників,** поселених у Львові, відбуде ся дня 29 с. м. о 5-ій год. по полудни в салї радних в ратуши. Дневний порядок віча отсей: 1. Отворене віча радником Двора Юрием Пивоцким. 2. Уконституоване віча. 3. Звіт комітету з дотеперішної дїяльности і внесеня що до зладженя петициї о підвисшене активального додатку. 4. Справа злуки урядників. — Головною справою віча є петиция о підвисшене активального додатку державних урядників. В петициї мають урядники жадати зрівнаня активального додатку у Львові з таким, який є у Відни.

— **Фальшівники 50-коронових банкнотів.** З Відня телєґрафують: В справі фальшівників банкнотів визначено до переведеня остаточного слїдства і карної розправи віденьский карний суд краєвий. Всї обжаловані будуть відставлені до віденьскої слїдчої вязницї. Одинайцятьох обжалованих зі Станиславова відставлено до Відня вже оногди.

— **Навіть перстенї дорожіють.** Союз віденьских ювилерів ухвалив піднести цїну перстенїв о 20 процент, а то длятого, що піднесла ся платня робітників.

— **Огнї.** В Драгоши, довгопольского повіта на Буковинї, погорів дня 16 с. м. до тла паровий тартак, власність фірми Маркович і Шапіра. Причина пожару незвістна. Обезпечена шкода виносить звиш 100.000 корон.

— **Найбільша книжка.** В королївскій біблїотецї в Штокгольмі належить до найцїннїйших творів книга т. зв. Gigas Librorum, т. є. Книга великан. Привезли еї Шведи з Праги в 1649 роцї, заграблену підчас 30-лїтної війни з одного монастиря. Книга складає ся з 150 листів пергаміну і має походити з кінця 12 або з початку 13 віка. Про початок еї оповідають ось що: В ческім монастири в Подлязїч порішили монахи переписати цїлу монастирску біблїотеку в один том. Сей намір виконано о стілько, о скілько вистало 300 сторін величезного формату пергаміну. В книзї містить ся сьв. Письмо старого і нового завіта, много фільософічних розвідок, наукових досьвідів з области лїченя звірят, много статий ріжного змісту і ческа хроніка. На кінци книги містить ся образовий опис пекла. Переказ подає, що ту книгу написав в одній ночи засуджений на смерть монах.

— **Воздушний ґльоб.** На сьвітовій виставі в Ст. Люї був величезний земский ґльоб, збудований з зелїза. Тепер перевезено той ґльоб до Нового Йорку і інжинери уставляють его на підмурованю. Про величину тої кулї можна вносити з того, що в еї нутрі буде могло вигідно змістити ся 25.000 осіб. Вісь ґльоба є 265 метрів довга. Що кількадесять метрів в гору будуть устроєні в нїм поверхи, а на них великі салї, кольосеї, цирки і т. п. В гору буде можна їхати 8-ма віндами. На 52 метри над землею буде перший поверх з реставрациями і театрами, в яких змістить ся 5.000 людий. В висотї 122 метрів буде гіподром з 4-ма аренами на 10.000 видців. На третім поверсї будуть уряджені осклені ґалериї, з яких можна буде оглядати околицю ґльоба. На четвертім, передпослїднім поверсї буде движима реставрация, яка буде обертати ся, а гість при столї буде міг оглядати через склянї стїни далекі околицї. На послїднім поверсї буде екзотичний огород, пальмовий гай, водограї, цьвіти під скляним склепінєм ґльоба. Кошти викінченя сего чуда сьвіта обчислено на 5 міліонів долярів.

— **Спадщина сербских королїв Милана і Александра.** Публична продаж спадщини королїв Милана і Александра у Відни оногди скінчила ся. Цїла продаж принесла близько 200.000 корон, суму, якої не надїяно ся осягнути, а крім того полишило ся ще кілька цїнних річий, котрі не могли бути продані. Вже в послїднім дни лїцитациї купила румуньска родина професора дра Анджелеска з Букарешту чотири срібні канделябри і срібну заставу. Взагалі в часї цїлої лїцитациї можна було замітити, що вартїйші предмети поверх 1000 корон купували чужинцї, а не Віденцї. Спершу були то Поляки з Познанщини, а відтак Румуни.

— **Жартом оженив ся.** Перед судом в Новім Йорцї станув оногди 20-лїтний американьский Нїмець, Едвард Ґерер, обжалуваний своєю жінкою Мамі, яка жадала від него алїментациї, бо він не хоче з нею жити. Обжалуваний боронив ся тим, що він оженив ся лише на жарт. Іменно раз прийшла до него Мамі, як він був в добрім настрою, і сказала: „Ходи Едї, возьмемо з собою слюб". І пішли тодї обоє до мирового судиї і взяли слюб, та Едї хотїв его брати лиш жартом. Коли однак Мамі виказала, що слюб не був цїлком жартом, та що она в невдовзї стане матірию від жартуючого жениха, суд увязнив Ґерера аж до головної розправи.

— **Замужні учениці.** Рада шкільна в Чікаґо сконстатувала, що в містї єсть богато замужних женщин в вїцї шкільнім, отже обовязаних ще ходити до школи. В наслїдок того рішила рада шкільна, щоби тим женщинам удїлювати науку шкільну в окремих клясах, аби з ними дївчата не стикали ся.

— **Кроваві розрухи в Харкові.** Страйкуючі робітники в Харкові напали оногди на войскові і приватні маґазини оружия і зрабували їх. На улицях приходить що хвиля до кровавих розправ межи войском а уоруженими страйкарями. Ґазети перестали виходити. В містї дає ся відчувати недостаток живности наслїдком страйку на зелїзницях і пекарів в Харкові.

— **Нещастна пригода.** З Тернополя пишуть: Кароль Щур, топник в електричнім заведеню, найшов патрон наповнений динамітом. Він хотїв зужиткувати металеву коробку і почав цильником довбати в патронї. Вслїдок того динаміт експльодував і Щур потерпів страшні рани. Вибух пороздирав єму руки і одну ногу, в котрій аж кість тріска. Раненого відставлено до тернопільского шпитала, де він тепер нарікає на свою необережність.

— **Підкинений труп.** Невислїджена досі особа підкинула ві второк вечером в сїнях дому при ул. Паненьскій ч. 34 у Львові трупа дївчинки півторарічної, котра мала обі ноги звязані крайкою. Трупа найшла властителька дому Шперлїнґова, що повернула около 11-ої години в ночи домів. Коли сторож отворив їй браму і она увійшла при сьвітлї до сїний, побачила в кутї якийсь клунок. Запитаний о то сторож не умів їй дати поясненя. Як показало ся, був то труп дитини обвинений в кілька одежий і велику хустку. Лїкар міский не найшов на тїлї трупа ніяких внїшних знаків насильної смерти. Трупа відставлено до заведеня судової медицини. Слїдство веде полиция і жандармерия в Замарстинові.

— **Самоубийство.** Вчера по полудни застрілив ся на кладовищи в Кракові інжинір Станислав Пеньонжек, 34-лїтний мужчина, жонатий, найстарший син пенсионованого радника шкільного дра Чесл. Пеньонжка. Він був занятий якийсь час в одній з варшавских фабрик, звідки вслїдок безнастанних страйків мусїв виїхати і прибув перед кількома днями до Кракова.

† **Померли:** О. Аристарх Крижановский, монах чина сьв. Василия В., дня 24 с. м. в монастири в Крехові, в 28-ім роцї житя; — Михайло Комар, ученик III. кляси руської ґімназиї у Львові, дня 20 с. м.

Телєґрами.

Відень 26 жовтня. Напясн. Пан приймав нинї на загальних авдиєнциях войскових аташе з Манджуриї, підполковника Чічеріча і капітана ґр. Шептицкого.

Москва 26 жовтня. Ситуация погіршає ся з кождим днем. Число протестів векселевих росте. Запаси вугля у фабриках в районї Москви вистануть ще на місяць, запаси дерева на 10 днів. Вчера всї фабрики замкнено.

Петербург 26 жовтня. Нинї страйк розширив ся також на сьвіт торговельний. Купцї замикають склепи. На Василївскім острові всї маґазини замкнено. В друкарнях ще працюють.

Полтава 26 жовтня. (Пет. Аґ.) Вибух тут загальний страйк. Також і в школах войскових страйкують. Часописи нинї не вийдуть.

Петербург 26 жовтня. „Наша Жизнь" доносить, що скликанє Думи державної буде відрочене до марта, а закон з 19 серпня буде змінений в дусї лїберальнім.

Москва 26 жовтня. (Пет. Аґ.) Конґрес інжинірів ухвалив загальний страйк, в котрім мають взяти безусловно участь всї інжинїри руху, варстатові і фабричні.

Петербург 26 жовтня. (Пет. Аґ.) На лїнїї зелїзничій Петербург-Петергоф-Оранїєнбавм здержано рух. Мінїстер справедливости, що приїхав вчера до Петергофу зложити звіт цареви, мусїв вертати повозом.

Курс львівский.

Дня 25-го жовтня 1905.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	560·—	570·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	580·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	320·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	101·—	101·70
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	1 2·—
4% листи застав. Банку краєв. .	99·50	100·20
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99·30	100·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·70	100·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·30	102·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·20	99·90
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·40	100·10
„ м. Львова 4% по 200 кор.	98·40	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	92·—	98·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	53·—	55·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	34·—	36·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	60·—	64·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	25·—	27·—
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·50	2·53
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

5 корон і більше
денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має вшливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерсилящ 7. I.—469.

Ісерати

принимає

Агенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на **4%** і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жадане **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виповідженя (за ескоитом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Днїстер“ своїм членам на **6%**; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) **5%**; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки**.

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до **„Днїстра“**.

ЧЛЕНАМИ можуть бути тілько **члени обезпечені в „Днїстрі“**.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цїли. — Дотепер уділив „Днїстер“ на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер“ з днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	1,783.673 К	Позички уділені .	1,616.402 К
Уділи членьскі . .	139.117 К	Цінні папери . .	123.627 К
Фонди резервові .	26.576 К	Льокациї . . .	169.456 К
		На рахунку біж. .	81.968 К

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).